

τὰ κεντρικὰ καὶ τὰ βόρεια καὶ ἀνατολικὰ αὐτῆς μέρη δ Μάρκος Πόλος φιλοτιμεῖται νὰ μᾶ; δείξῃ καὶ τὰ μεσημβρινά.

‘Η Ισπονία, λέγει δ Μάρκος Πόλος, ὑπάρχει νῆσος; μεγάλη ἀπέχουσα 1500 μίλιών τῶν αλγιτῶν ἔχει κατοίκους λευκούς καὶ ωραίους, εἰδωλολάτρας τὴν θρησκείαν διατελοῦσι δὲ οὗτοι αὐτονομούμενοι καὶ πλουτοῦσι κατὰ τὸν χρυσὸν, διότι οὐδεὶς ἐμπορος ἡ ἄλλος ἀνθρωπος ὑπάγει ἐκεῖ ἐκ τῆς ἡπείρου.

‘Ο ἡγεμὼν τῆς χώρας ταύτης ἔχει μέγιστον παλάτιον κεκαλυμμένον ὑπὸ ἐλάσματος χρυσοῦ ἀλλὰ καὶ τὸ ἔδαφος τῶν πολυαριθμῶν θαλάμων του ὑπάρχει κατεστραμένον διὰ χρυσοῦ δύο δικτύους; τὸ πάχος, καθὼς καὶ ἡ αὐθουστα καὶ αἱ θυρίδες.

Πλήθουσιν αὐτόθι οἱ μαργαρίται· πολλοὶ μάλιστα ἕρυθροι διαπρέπουσι κατὰ τὴν στιλπνότητα ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλοι τιμαλφεῖς λίθοι οὐ πάρχουσιν ἄρθροντι. Ἐκ τῶν διηγημάτων τῆς τοικύτης πολυτελείας καταγοητεύομενος δ Cullai Chan ἀπεπειράθη νὰ καθυποτάξῃ τὴν νῆσον ταύτην ἀλλ᾽ ο στόλος του κατενουσμάχηθη διενεργεῖται καὶ αὐτὸς ἐκαρατόμησε τοὺς δύο ναυάρχους του ὅποτε γόντας.

Οἱ εἰδωλολάτραι τοῦ Catai καὶ τοῦ Mangi καὶ τῆς νῆσου ταύτης διοικήσουσι· τὰ εἰδωλά των φέρουσι κεφαλὴν θοὸς, χοίρος, κυνὸς καὶ προσβίτους κατὰ τύχην· τινὰ φέρουσι τέσσαρα πρόσωπα, ἀλλὰ τρία καὶ τὰ μὲν τέσσαρας γεινασι, τὰ δὲ δέκα, ἀλλὰ δὲ χίλια· αὐτὰ μάλιστα λατρεύουσι διατερόντως οἱ κάτοικοι. Οἱ χριστιανοὶ (οἱ Πόλοι πιθανῶς) τοὺς ἡρώτων διατί ἐποικίλον τὰ ἔσανά των; Οἱ πρόγονοι ἡμῶν τοιαῦτα τὰ ἀφῆκαν εἰς ἡμῖς, ἀπεκρίνοντο, τοιαῦτα λειπὸν καὶ ἡμεῖς θέλομεν τὰ ἀφῆσαι εἰς τοὺς ἀπογόνους.

Ο ὥκεανός, δους κεῖται ἡ προκειμένη νῆσος λέγεται ὥκεανδε τῆς Κίνας· κατὰ δὲ τοὺς ἀνιστὶς καὶ σοσσοὺς οὐαλασσοπόρους τοὺς ἐπισκοποῦντας τοὺς αἴγιαλοὺς ἐκείνους ὑπάρχουσι 1448 νῆσοι συσσωρευμέναι πλησίον ἀλλήλων· Πάντα τὰ αὐτόθι φύσμενα δένδρα εὐωδίζουσι καὶ χρησιμεύουσι παντοιτρόπως εἰς τὰς τέχνας. Εὑρίσκονται προσέτει καὶ παντοδεπτὸς ὀρώματα· μεταξὺ δὲ αὐτῶν γίνεται καὶ εἶδος πεπέρεως λευκοτάτου διὸ ἡ χιώ· Τεράστια φάνονται προσέτει καὶ τὰ θρυλλούμενα περὶ τῶν πολυτίμων μετάλλων, εἰσὸν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατὰ τὴν χώραν ταύτην ἀλλὰ αὐτὴ ἀπέχει τόσον, ὥστε τὰ ἀναγόμενα ἐκ τῆς Ζαΐτου καὶ Κουντες πλοῖα καταναλίσκουσιν διόλκητρον ἔτος ἐπειδὴ ἀναχωροῦντα κατὰ τὸν χειμῶνα, ἐπιτέρφουσι κατὰ τὸ θέρος· διότι δύο κυρίως ἄνευροι πνέουσιν ἀντίξοοι κατὰ ταύτους τούτους δύο καρές; τοῦς ἔτους. . . .

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ.

Ο Μάρκος Πόλος ἐπαναφέρει ἡμᾶς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ζαΐτον. Ἐκεῖθεν μέλλομεν νὰ ἐπανακάμψωμεν διὰ θαλάσσης εἰς τὴν Βόρειην. Κατὰ τὸν διάπλουν δύος τοῦτον πόρους νότου καὶ δυσμάς οὐδὲν ἀπαντῶμεν ἀξιά κουστον ἐπὶ 1500 μίλια, ἐκτὸς μόνον χώρας τίνος διλβίας καὶ μεγάλης λεγομένης Ciamba· οἱ κάτοικοι

αὐτῆς εἰδωλολάτραι τὴν θρησκείαν ὑποτελοῦσιν εἰς τὸν μέγινον μονάρχην προσφέροντες εἰκόσιν ἑλέφαντας. Κατὰ τὸ 1285 ὑπῆγεν αὐτὸς δ Μάρκος Πόλος εἰς τὴν χώραν ταύτην τότε δὲ διατηλεύτης εἶχε 326 μίλια, ἵνα σχεδὸν οἱ ἡμίσεις ἐδύναντο νὰ ὑπλοφορήσωσιν. Εἰποκονταὶ ἐκεῖ πολλὰ δάση ἔδενον, ξύλου συκόθους, τὴν κατασκιψή τῶν μελανοδοχείων καὶ τῶν πετριών.

Ναυτιλόμενος πρὸς Ν. Ν. Α. ἐπὶ 1500 μίλια φάνει δ θαλασσοπόρος εἰς ἄλλην νῆσον τὴν Ιάβην μεγίστην πασῶν κατὰ τὰς πλωτήρας, διότι ἐγείρει μέτρον ἐπέκεινα τῶν 3000. Ἀνήκει εἰς δυοῖν τινὰ βασιλέα, κατοικεῖται δὲ ὑπὸ εἰδωλολατρῶν μενόντων ἀσυδέτων. Διαθρυλλεῖται δὲ καὶ οὕτω ἡ πόλη κατὰ τὸν πλοῦτον ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἀλλων φέρει πέπερι καὶ μοσχοκάρυν ἀρίστης ποιότητος καὶ μηρού τίδανον καὶ καρύοψιδον καὶ κιννάμαρων καὶ ἀλεύτητα· διεθερμαντίζονται αὐτόθι ἐτηρίως πάροι πολλὰ πανταχόθεν πλοῖον· ἴδιαιτέρως δρμιος οἱ ἐμπριεῖς Mangi ἐξήγαγον μεγάλους θηταυρούς, καὶ μήποτε εἴτι εξάγουσι ποιὸν χρυσόν.

‘Αναγωρῶν ἐκ τῆς Ιάβης καὶ θαλασσοπορῶν μεταξὺ Ν. καὶ Ν. Δ. μετὰ 700 περίπου μίλια ἐπί της δύο νήσους, τὴν μὲν μεγάλην, τὴν δὲ μερικούς Sandur καὶ Candur· ἀν δὲ αὐτοῖς ευθυγράφη ἔτι μᾶλλον πρὸς Νότον ἐπὶ 500 μίλια, ἣντες καὶ ἄλλην πλευσίαν καὶ εὐμερέθη λεγούσης Lachar. Οἱ λαοὶ αὐτῆς διαμένουσιν αὐτόνομοι πτελεῖς ὡς ἀπρόσθιτοι. Ἐκεῖ φύεται παυκηλήν, Βρασιλιανὸν ξύλον (μπακάμι) ὑπάρχει δὲ ἄφοιο διεύθυνσις.

Μακρὰν δὲ τῆς Lochar ὁ 500 μίλια πρὸ τον κεῖται ἄλλη νῆσος ἡ Santam, τόπος ἐκμηρύγιος ἡ πόλις λέγεται Μελανίρ· φύουσι δὲ καὶ πολλὰ ξύλα εύωσμα, οἷον τὸ ἀγάλλοχον.

Πρὸς νότον δὲ τῆς Παντάμ ως 100 μίλια πρὸ που κεῖται ἡ μικρὰ λογούενη Ιάβα ἔχουσα 2000 περιμέτρου, δους δ Μάρκος Πόλος διέτριψε μηνας. Αὐτόθι εὑρίσκονται διτὸν βασίλεια, οἱ δὲ φύλες των λατρεύοντος τὰ εἰδωλα ἔχοντες γίνονται πριστὴν, καθὼς καὶ οἱ πιεστοὶ τῶν ἀνωτέρων πρωταρίων πατέρων πήρουσι δὲ καὶ ἐκεῖ τὰ ἀδύνατα. Εν δὲ ἐκ τῶν διτῶν δικτών διατηλεύτην τὸ Σαρακηνοὶ ἐμποροι, οἵτινις μετεβαλον τοὺς κατοίκους· τῆς πόλεως εἰς Μαυρούν, διότι οἱ δρεινοὶ διάσουσιν ὡς ἄρτια κτήνη ὄνθρωποφαγοῦσι μάλιστα.

Ἐις ἄλλο βασίλειον τὸ Bosman εὑρίσκονται ἀλέρηταις καὶ ἀνικέραιοι σχεδὸν ισουμεγέθεις, καὶ θητοὶ πολυειδεῖς, ἐξ ὧν τινὲς δρμοίαζουσι πολὺ τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς ἄλλο βασίλειον τὸ Σαμάρου πάλιν ἀπειλεῖται οἱ περὶ τὸν Μάρκον Πόλον ως μὴ δυνάμενοι νὰ σωστοὶ διὰ τοὺς ἀντιπεόντας ἀνέμους κατεκτηθεῖσιν πόργον ξύλινον ἀπὸ φόβον τῶν ἀνθρωποφάγων καν. Λείπει ἐκεῖθεν δίστος, καθὼς καὶ ἡ ἀμπελος φύεται τούνχαντίον δρυᾶς πολλῆ, κόπτοντες δὲ